

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zoo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijnen Zoon, reinigt ons van alle zonde.

1 JOHANNES 1 : 7.

No. 2.	15 Januari 1907.	12de Jaargang.
--------	------------------	----------------

HET WOORD DER WIJSHEID.

Eene Redevoering, gehouden door Patriarch HYRUM SMITH te
Nauvoo, Ill., den 29sten Mei 1842.

Daar zijn vele van de geboden Gods welke door dit geslacht schijnen overzien te worden, en ik vrees dat vele van de Heiligen der laatste Dagen in dit opzicht hunne oude gewoonte van het vergeestelijken van het Woord Gods volgen, en, door eene vruchteloze filosofie, afdwalen van de zuivere beginselen van eeuwige waarheid, welke God voor de zaligheid van dit sterfelijk menschdom heeft geopenbaard. Elk woord van God is van gewicht, of hetzelfde bevat is in den Bijbel, in het Boek van Mormon, of in de Leer en Verbonden. Want „de mensch zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord dat door den mond Gods uitgaat.” De beginselen die in den Bijbel geleerd worden, zijn zuiver, en behooren gehoorzaamd te worden. En als het volk deze leeringen aanhangt, zal het tot zijne zaligheid zijn. De beginselen welke in het Boek van Mormon geleerd worden, zijn ook zuiver, heilig en rechtvaardig, en zullen, indien zij gevolgd worden, den mensch tot God leiden. En de beginselen welke in het boek Leer en Verbonden geleerd worden, zijn van God; zij zijn beginselen van gerechtigheid, welke gegeven zijn tot een zegen aan het menschelijk geslacht en tot de tijdelijke en geestelijke zaligheid van Zijne Heiligen, en de mensch welke lichtzinniglijk afdwaalt van eene der openbaringen van Jehova, en het woord van God lichtelijk behandelt — of het Boek Leer en Verbonden hetzelfde bevat, of het Boek van Mormon, of de Bijbel — is onverstandig; hij heeft geen wijsheid aangaande de dingen van God, het plan van zaligheid, de vroegere handelingen, het tegenwoordig plan,

en de voornemens van den Almachtige voor de toekomst. De God der Heirscharen van Israël is een wijs God. Hij verstond het einde van den beginne en maakte Zijne plannen en leerstellingen naar de bijzondere behoeften, de plaatselijke omstandigheden en vereischten van het menschedom en het tegenwoordige en toekomstige geluk van het menschelijk geslacht. En alles wat Hij bestemd had tot onderwijs van het menschedom, is gegeven uit oneindige wijsheid, door de wetenschap van Jehova; en indien het gehoorzaamd wordt, zal men zien, wanneer Zijne plannen ten volle bekend zullen zijn, dat er wijsheid in was boven het begrip van den mensch in zijn tegenwoordigen staat.

Toen God in den beginne den mensch geschapen had, was deze een geheel ander wezen dan wat hij nu is; zijn lichaam was sterk, athletisch, robuust en gezond; zijne dagen waren verlengd op de aarde, hij leefde bijna duizend jaren; zijn verstand was sterk en werkzaam, en zijne verstandelijke vermogens klaar en uitgebreid; maar hij is ontaard geworden, zijn leven is van korten duur. Ziekten knagen aan zijn lichaam, en het is ontzenuwd en verzwakt, en zijne verstandelijke vermogens zijn verminderd en verzwakt; de mensch is nu niet meer dat waardig, edel, majestueus, achtbaar en machtig wezen als toen hij voortkwam uit de handen zijns Makers. De Heere heeft, volgens Zijne wijze plannen, Zijnen wil aan ons geopenbaard. Hij heeft aan ons Zijn plannen voor de toekomst bekend gemaakt; Hij heeft ons bekend gemaakt, zooals Hij vroeger aan Zijn oude Profeten deed, dat de aarde vernieuwd zal worden, dat de vloek zal weggenomen worden, dat de wolf en de leeuw te zamen zullen nederliggen, en dat de leeuw stroo zal eten gelijk de os, en dat zij geen kwaad zullen doen, noch zullen verwoesten, dat de kennis des Heeren de aarde zal bedekken gelijk de wateren den bodem der zee bedekken, dat de dagen des menschen zullen zijn als „de dagen van een boom” en dat hij wederom duizend jaren op de aarde zal leven. Dit is de „tijd van de wederoprichting aller dingen”, en dit zal teweeggebracht worden door de wijsheid en de kracht Gods, gepaard met de wijsheid, de gehoorzaamheid en het geloof der menschen. Alles is vervallen van hetgeen het was in zijn vorigen staat. God heeft den mensch rein geschapen, maar deze heeft vele verdichtselen uitgevonden; zijne verdorvenheden zijn ontelbaar geworden en zijne ziekten zijn vermenigvuldigd, zijn smaak is bedorven, en zijn oordeel ongeschikt; hij is gevallen, *gevallen*, GEVALLEN van die voorname plaats, die hij eens bekleedde op de aarde, en hij heeft een herstellingsmiddel noodig dat niet in het bezit van den mensch is — wijsheid welke buiten het bereik van het menschelijk verstand is — en kracht welke menschelijke filosofie, talent en scherpzinnigheid niet onder hun beheer hebben. God alleen is bekend met de fontein der werking en de voornaamste oorzaak der toestanden van den mensch. Hij weet waar de ziekte is gezeteld en wat hare oorzaak is. Hij is

ook bekend met de bron van gezondheid, den balsem van Gilead des levens; Hij weet wat te doen om den mensch zijn vorige macht en positie en gezondheid weer te doen genieten, en Hij heeft het Woord van Wijsheid gegeven als een der krachten om dit te bewerken, om de beestelijke begeerten te verdrijven, en de moorddadige neiging en den bedorven smaak van den mensch; om zijn lichaam tot gezondheid en kracht te herstellen, om vrede tusschen hem en de dierlijke schepping tot stand te brengen, en om, als een der kleine wielen in Gods plannen, de groote machinerie te helpen reguleeren, welke mettertijd de hernieuwing van alle dingen zal teweegbrengen; en wanneer de herstelling aller dingen zal plaats gevonden hebben, zal Hij „den boom des levens” planten, „wiens bladeren zullen zijn voor de gezondmaking aller natiën.” De Heere heeft ons gezegd wat goed voor ons is om te eten en te drinken, en wat nadeelig is, en sommigen van onze wijze filosofen en Ouderlingen geven er geen gehoor aan; zij achten het te klein, te dwaas voor wijze mannen, om er acht op te slaan. Dwazen! Waar is hunne wijsheid, philosophie en kennis? Vanwaar verkregen zij hun hooger licht? Hunne bekwaamheid en macht om te redeneeren was hun gegeven door den Grooten Jehova; indien zij eenige wijsheid hebben, zoo hebben zij ze van Hem verkregen. En zij zijn zooveel wijzer geworden dan God, dat zij Hem gaan onderwijzen in het pad van de plichten, en Hem vertellen wat wijs en wat dwaas is? Zij denken dat het een te kleine zaak voor Hem is, om zich te verwaardigen om de menschen te zeggen, wat voedzaam of wat ongezond is. Wie heeft het koren, de tarwe, de rogge en de groenten gemaakt? En wie heeft den mensch georganiseerd en gemaakt, zooals hij nu gevonden wordt? Wie heeft zijne maag, en wie zijne spijsverteringsorganen gemaakt, en behoorlijk voedsel voor zijn stelsel, opdat de sappen van zijn lichaam mogen gevoed worden en zijn gestel versterkt worde door dat soort voedsel, hetwelk de wetten der natuur en de wetten van God goed heeten voor den mensch? En heeft God zijn voedsel gemaakt en daargesteld voor zijn gebruik, en zoude Hij zich schamen over het werk Zijner handen? Is Hij zoo grillig geworden, zoo kinderachtig, zoo zwak, zoo weekhartig, dat het voor Hem onverstandig is geworden om te vertellen hoe het maaksel Zijner handen het beste gebruikt kan worden? O, schaamte! laat het niet onder de Heiligen gehoord worden. Laat de man die zulke leerstellingen inprent, zijn aangezicht verbergen. Sommigen zeggen ons dat omstandigheden de openbaringen Gods veranderen. Zeg mij, welke omstandigheid zou de Tien Geboden veranderen? Zij waren door openbaring gegeven — gegeven als een wet tot de kinderen Israëls. Wie heeft het recht om die wet te veranderen? Sommigen denken, dat zij te klein voor ons zijn om er aan te denken; zij zijn niet te klein voor God om te gedenken. En zijn wij zoo hoog gevlogen, zoo opgeblazen, dat wij onszelven niet kunnen verwaardigen om notitie

te nemen van de dingen, die God heeft gesteld voor ons welzijn? Of zijn wij zoo zwak geworden, dat wij niet meer bekwaam zijn om Heiligen genaamd te worden? Want het woord van wijsheid is daar gesteld voor het welzijn van allen die „Heiligen zijn of kunnen genoemd worden.”

Vertaald door Ouderling John K. Meibos.

(Wordt vervolgd.)

EEN WOORD VAN LUTHER BURBANK,
DEN NATUURKUNDIGE,
OVER STERKE DRANKEN EN TABAK.

Zoo ik uwe vraag eenvoudig beantwoordde door te zeggen, dat ik tabak en sterke dranken in het geheel niet gebruik, zoudt gij misschien beweren dat zulks maar een persoonlijke voorkeur is en niets bewijst. Maar ik kan u volstrekt beslist bewijzen, dat zelfs het matige gebruik van opwekkingsmiddelen onverenigbaar is met arbeid die nauwkeurige aandacht en bepaalde concentratie vereischt.

Om mij bij te staan in het enten van planten — een werk dat zoo nauwkeurig en precies moet gaan als het maken van horloges — heb ik twintig bedienden. Indien er onder hen zijn die niet bekwaam zijn, moet ik hen wegzenden. Eenigen tijd geleden vroeg mijn meesterknecht me, of ik de moeite deed om te onderzoeken hoe de persoonlijke gewoonten mijner mannen waren. Toen ik hem een ontkennend antwoord gaf, verraste hij mij door te zeggen dat de mannen die ik onbekwaam had gevonden om het fijne enten te doen, in ieder geval menschen waren die rookten en dronken. Deze mannen, die wel in staat zijn om het ruwe werk der boerderij te doen, noemen het enten en ander fijn werk „futselen”, en moeten het opgeven, omdat zij niet in staat zijn om hunne zenuwkracht te concentreren.

Zelfs aan mannen die maar één sigaar per dag rooken, kan ik een deel van mijn fijnste werk niet toevertrouwen.

Cigaretten zijn nog schadelijker dan cigaren, en het gebruik door jongens is weinig minder dan misdadig, en zal bij hen dezelfde uitwerking hebben als zand in een horloge, — n.l. vernietiging.

Ik geloof niet dat iemand een gunstige rede kan inbrengen voor het gebruik van cigaretten of cigaren door jongens. Verscheidene van mijne jeugdige kameraden liggen in hunne graven, hoewel zij tot het worden van gelukkige, nuttige burgers veelbelovend waren; en het kan niet betwijfeld worden, of het rooken alléén was de oorzaak van hun verval. Geen jongen zou beginnen met het gebruik van tabak, indien hij besepte, welk een onnuttig, zielloos, waardeloos ding het hem zou maken.

(Sunday School Times.)

DE VRUCHT VAN ONGEHOORZAAMHEID.

Het is voor sommige jonge leden onzer Kerk moeilijk om te verstaan wat de Heiligen hebben moeten doormaken toen zij zich voor het eerst in de dalen van Utah vestigden. In die dagen moesten allen werken die er toe in staat waren. Wij hadden toen geen spoorwegen om ons de wagonladingen kolen vlak voor de deur te brengen, maar waren genoodzaakt om hout te branden. Een sterke man had twee dagen noodig, om naar den bergpas te rijden en eene lading hout te halen. Daarna had hij nog twee dagen noodig om het tot brandhout te hakken. Een klein gezin was dan omtrent drie weken of een maand voorzien. Het was niets ongewoons, om een twaalf- of dertienjarigen knaap met een span paarden en wagen op weg te zien naar den bergpas, meestal in gezelschap van zijn vader of broeder, die eveneens op paarden te letten hadden. En zoo ging het ook met andere werkzaamheden.

Omtrent het einde van de maand Mei 1865 kocht onze vader, Heber C. Kimball, een degelijk werkpaard van de familie Knowlton, en betaalde er 350 Dollar in baar geld voor. Den zelfden avond beval hij mijnen broeder David H. en mij, om den volgenden morgen in te spannen en naar den Noord-Millcreek-bergpas te rijden om hout te halen. Hij gaf het nieuwe paard over aan de zorg van David, die drie jaren jonger dan ik, toentertijd maar 15 jaar oud was. Iederen morgen hield mijn vader een familiegebed, en hij veroorloofde ons jongens nooit om aan het werk te gaan, zonder daaraan deelgenomen te hebben. Den volgenden morgen spanden David en ik heel in de vroegte in, en reden stil uit den hof weg, opdat vader niet zou wakker worden. Wij wisten zeer goed, dat wij tegen zijne bevelen handelden. Indien hij ons gehoord had, zou hij ons teruggeroepen hebben en zouden wij onze paarden weer in den stal hebben moeten doen en tot na het gebed hebben moeten blijven. Niets buitengewoons viel er voor, tot wij aan het bovineinde van den bergpas gekomen waren, omtrent 17 engelsche mijlen van Salt Lake City. Wij laadden het hout, dat reeds geveld voor ons klaar lag, op de wagens, en begaven ons huiswaarts op weg. Mijn span was het voorste. Wij waren nog niet zeer ver gekomen, toen het paard van Knowlton zoo onhandelbaar begon te worden, dat mijn broeder niet in staat was het meester te worden. Ik bracht mijn wagen tot stilstand en liep naar hem toe, en het gelukte mij eindelijk het dier tot rust te brengen. Ik zeide tot David, dat het wel beter voor hem zou zijn, zoo hij op mijnen wagen klom; ik zou den zijne nemen. Dan reden wij verder, tot wij op een gedeelte van den weg kwamen, dat tegen de zijde van den berg was aangelegd en op zekere plaatsen tamelijk veel naar den buitensten rand afhelde. Dit was het gevaarlijkste stuk van den weg in de heele bergengte. Kort te voren had de zoon van vader Kinney hier op een verschrikkelijke wijze zijn dood gevonden. De wagen dien

hij voerde, viel naar beneden in de beek en op hem. In die dagen hadden wij geen rem aan onze wagens. Wanneer wij aan een plaats kwamen die zoo steil was, dat de paarden den wagen niet hadden kunnen tegenhouden, waren wij gewoon om een van de achterste wielen met een ketting vast te leggen, en op deze wijze naar beneden te rijden.

Toen David boven aan dezen heuvel kwam, hield hij zooals gewoonlijk stil, deed een ketting aan het rad en vervolgde zijnen weg. Daarna reed ik tot den rand van den heuvel, maar eer ik den wagen kon inhouden, begon het paard van Knowlton zóó te steigeren en vooruit te werken, dat het mij onmogelijk was om het in te houden. Ik begreep den vreeselijken toestand, waarin ik mij bevond, volkomen. Als een bliksem kwam mij de dood van den jongen broeder Kinney voor de oogen. David was mij met zijn wagen op dit oogenblik ongeveer 50 meter vooruit. Ik schreeuwde zoo luid als ik kon en riep hem toe om de zweep op de paarden te leggen en mij zoo spoedig mogelijk den weg vrij te maken. Mijn span was reeds aan het rennen. Ik had een van de leidsels laten vallen, en hield mij zoo goed ik kon aan de lading hout vast. Ik wist dat, indien mijn wagen op deze stelle, smalle plaats op zijnen wagen aanliep, deze niet alleen in de beek zou geworpen worden, maar dat wij allen tezamen naar beneden zouden storten. De weg was op deze plaats omtrent 25 of 30 voet boven de beek, en de muur was bijna loodrecht. De beek was gezwollen en het stroombed met groote stukken rots bestrooid. De val was zoo sterk, dat het water in zijn loop in schuim veranderde, en zoo luid was het gebruis van den stroom, dat men nauwelijks kon hooren. David keek om en zag mijne paarden in vollen galop aankomen. Nu eerst begreep hij het gevaar, waarin wij zweefden, en hij gebruikte onmiddellijk de zweep op zijn span, dat spoedig met groote snelheid den berg afholde. Zoooende bracht hij zijn leven in het grootst gevaar, maar hij wilde mij en zichzelf redden. Onder-tusschen begon de ketting, waarmede mijne lading op den wagen vastgebonden was, los te worden, zoodat de boomstammen op den wagen begonnen te verschuiven. Iets moest onverwijld geschieden, want het was voor mij niet mogelijk, nog langer op den wagen te blijven. Aan den voet van den heuvel was een smalle, gevaarlijke brug van boomstammen, die over den stroom voerde. Wanneer wij er onder gewone omstandigheden met een lading over reden, lieten wij onze paarden langzaam gaan. Op wonderbare wijze was het David gelukt, zijne paarden en wagen zonder ongeval over de brug te krijgen, en hij bevond zich nu buiten gevaar op de open plek aan de andere zijde, eenige seconden voor ik hem inhaalde. Maar wat zou er van mij worden? Ik had het leidsel van de rechterzijde nog in de hand. Zooals mijn wagen gericht was, moest hij aan den bovenkant drie voet te ver links bij de brug aankomen. Er bleef maar ééne mogelijkheid voor mij over. Indien het mij gelukte, mijne paarden een weinig rechts te brengen, kon ik

hopen, recht op de brug uit en er over te komen. Miste ik ze echter ook maar een duim breed, zoo beteekende dat een zekeren dood voor mij, alsook voor mijne paarden, Dit was de gevaarlijkste plaats in de heele bergkloof. Ik maakte daarom een bovenmenselijke poging. Mij met alle kracht op het leidsel werpend, gelukte het mij, mijn span een weinig rechts te sturen. Twee duim verder links, en de wagen zou onder de brug zijn geweest, maar zooals het geval was, gelukte het mij, er over heen te komen. Intusschen had ik mijn evenwicht echter verloren en viel het wildgeworden paard op de verzenen, juist toen mijn wagen met zulk groot geweld op dien mijns broeders aanreed, dat het paard van Knowlton op een van de boomstammen die op laatstgenoemden wagen lagen, als op eene spies bleef steken en op de plek dood bleef.

Tot dusverre hadden wij geen menschelijk wezen in de bergkloof gezien, en het eenzame, verschrikkelijke gevoel dat zich van ons meester maakte, dreef ons bijna tot waanzin. Wij begonnen het gevaar te begrijpen, waaraan wij zooveen ontkomen waren. Onze aangezichten waren zoo wit als kalk en onze harten sloegen als smidshamers. Wij waren sprakeloos en krachteloos, en het duurde eenigen tijd voor wij onze spraak terugkregen. De eerste die sprak, was David, toen hij zeide dat hij, zoolang hij leefde, nooit weer van het gebed zou wegloopen. Ik gevoelde dat misschien nog sterker dan hij, maar ik zeide niets. Ik dankte God, mijn Hemelschen Vader, dat hij ons leven op zoo wonderbare wijze gered had.

Het volgende dat wij deden, was den wagen en het doode paard uit den weg te ruimen. Ons oud, trouw paard „Nig” bonden wij achter David's wagen en reden toen naar huis. Om zeven uur 's avonds kwamen wij, twee uren te laat, bij de „Warme bronnen” aan. Hier troffen wij onze moeders, Sara Ann en Vilate. Mijne moeder had juist ten tijde toen wij in het hoogste gevaar waren, een vreeselijk voorgevoel gehad van hetgeen geschied was, en zij was sedertdien bijna buiten zichzelf geweest. Geen van beiden dacht ons weder levend naar huis te zien terugkeeren. Wij konden haar eindelijk tot rust brengen en reden naar huis. Het schijnt dat vader eveneens een voorgevoel had van hetgeen geschied was. Toen wij aan de poort van den hof kwamen, zagen wij dat hem iets scheelde. Zijn gelaat was rood, hij kon geen woord spreken en groote tranen rolden van zijne wangen. Den volgende morgen werden wij met de overigen van de familie tot het gebed geroepen. Voor het gebed sprak hij, zooals gewoonlijk, eenige woorden. Onder anderen zeide hij, dat Satan zijne plannen had gelegd om ons, beiden jongelingen, te vernietigen, en dat de dood van dat paard mij het leven had gered. Niets dan de macht Gods, zeide hij, had ons kunnen redden, daar het paard van een boozen geest bezeten was. Hij meende dat indien wij tot na het gebed hadden gewacht, Satan geen macht zou gehad hebben om ons leven in gevaar te brengen. Hij hoopte dat

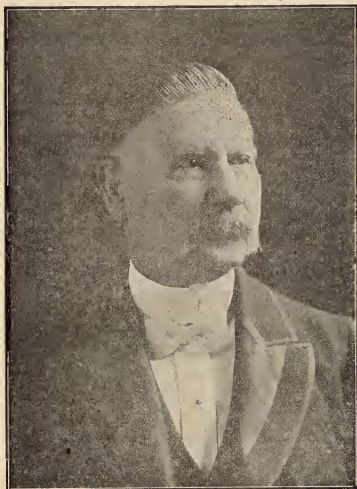
het een les zou zijn, waaraan wij immer zouden denken. Toen knielden wij allen neder, en voor hij nog lang had gebeden, voelden wij hoe het bloed in onze aderen heeter begon te stroomen, — want de geest des Heeren kwam met macht op ons neder. Voor hij geëindigd had, weenden alle aanwezigen. Ik heb ook nooit te voren zulk een gebed gehoord, en hetgeen ik bij die gelegenheid heb gehoord, zal mijn leven lang in mijn geheugen blijven.

S. F. KIMBALL, in de *Impr. Era*.

VERPLAATSING.

Ouderling John Roghaar is van de Groninger Conferentie naar de Rotterdamsche verplaatst, om de leiding in de Dorchtsche gemeente over te nemen van Ouderling A. H. Cannon.

Ouderling James D. Hoggan is van de Amsterdamsche naar de Groninger Conferentie verplaatst, om de plaatst van Ouderling J. Roghaar te Delfzijl in te nemen.

PRESIDENT CHARLES W. PENROSE.

President der Europeesche Zending.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—;—

Assistent: PAUL ROELOFS.

ZENDINGS-CONFERENTIE.

Eene algemeene conferentie van de Nederlandsch-Belgische Zending werd Zondag 13 Januari te Rotterdam gehouden. De openbare vergaderingen, drie in getal, hadden plaats om 10 uur en om 2 uur in de Zaal „Excelsior” en om 7 uur in de groote zaal van het Nut-Gebouw. Bij elk van de drie gelegenheden was de zaal goed gevuld met een aandachtig publiek, en vele broederen en zusters waren uit andere plaatsen overgekomen om de conferentie bij te wonen. Deze was vereerd met het bezoek van Apostel C. W. Penrose, President der Europeesche Zending, en Ouderling Wm. A. Morton, schrijver der *Millennial Star*. Een van de omstandigheden der Conferentie welke door de belangstellenden het meest gewaardeerd werden, was de aanwezigheid dezer twee broederen. Verder waren tegenwoordig op de tribune al de Conferentie-Presidenten en Zendingen der Ned.-Belg. Zending en de broederen van het hoofdkantoor te Rotterdam. De vergaderingen werden geleid door Pres. Alex Nibley.

De morgenvergadering werd door Ouderling J. Roghaar met gebed geopend. Pres. Nibley sprak een inleidingsrede, en gaf een kort verslag van den gunstigen toestand der Zending en van het trouwe werk der zendingen. Daarna werden de algemeene autoriteiten van de Kerk, Pres. C. W. Penrose, van de Europeesche Zending, Pres. Alex Nibley en mede-arbeiders in het hoofdkantoor der Ned.-Belg. Zending, en de gezamenlijke zendingen dezer Zending, door Ouderling Paul Roelofs aan de leden van de Kerk voorgesteld en werden eenparig in hunne respectieve roepingen ondersteund.

Ouderling M. Dalebout, verzocht zijnde om te spreken, vestigt de aandacht der toehoorders op eenige van de kenmerken van de Kerk van Christus in de vroegere dagen, en getuigt van de herstelling van het ware Evangelie. Hij toont ook aan, de opofferingen welke gemaakt worden om die leer onder de volkeren te prediken. Ouderling L. G. Richards. daarna aan het woord, drukt zijne dankbaarheid uit voor het Evangelie, en zijne verantwoordelijkheid en verplichting tot toewijding. Hij verklaart, dat de leer dezer Kerk is reinheid en deugd, en spreekt over eenige der grondbeginselen van het Evangelie.

De volgende spreker was Ouderling Wm. A. Morton, vertolkt door Ouderling J. K. Meibos. Hij verhaalde de wijze zijner bekeering tot het Evangelie, en hoe hij in onderzoek zijnde, te middernacht naar buiten ging om te bidden dat de Heere hem mocht doen weten of het Evangelie, zooals door deze Kerk gepredikt, de ware leer van Christus was, en eene

stem van den hemel in duidelijke woorden tot hem zeide, dat het Evangelie aan den Profeet Joseph Smith geopenbaard was. Hij noemde andere verhooringen zijner gebeden, en getuigde verder, dat hij nooit een beter volk had aangetroffen, als een geheel, dan de z.g.n. „Mormonen” in Utah. Hij wees op de verdeeldheid der Christenen, en op den plicht van het gebed, en dringt er ten sterkste op aan, dat al de leden zouden trachten hunne geslachtsregisters te verkrijgen, om later het tempelwerk voor hunne dooden te kunnen doen, wanneer zij eenmaal in Zion zouden komen.

President C. W. Penrose sprak nu een korten tijd, en zijne woorden werden eveneens door Ouderling Meibos vertolkt. Hij zeide, dat hem 56 jaren geleden geopenbaard was, dat dit Evangelie de waarheid is, en dat hij sedert dien immer in het Evangelie heeft gearbeid, en het hem met blijdschap en licht vervuld heeft. Hij getuigde van de herstelling van het Evangelie, van de bestemming van dit werk, en van de volle overwinning, welke Christus zal behalen, en dat de tijd spoedig zal komen, wanneer pijn, verdriet en ziekte niet meer zal zijn. Deze vergadering werd met dankzegging gesloten door Ouderling J. P. Klaphaak.

Na de opening van de namiddagvergadering ging Ouderling J. P. Lillywhite voor in het gebed. Het H. Avondmaal werd bediend door Ouderlingen D. Marsh en S. D. Markham, bijgestaan door J. D. Hoggan en G. Slot. President C. W. Penrose hield eene predikatie, waarin hij uitwijdde over het Avondmaal. Hij toonde aan, dat het Avondmaaleen zinnebeeld is van het lichaam en bloed van Christus, en dat het niet in werkelijkheid verandert in het lichaam en bloed van den Verlosser, zooals sommige kerken leeren. Het wordt genuttigd als een hernieuwing van het verbond om Christus te volgen, en spreker toonde aan, hoedanigen het geoorloofd is het te gebruiken. Hij sprak verder over de opstanding uit de dooden; ook over het tweevoudig doel van het verzoeningswerk van Christus, en gaf een uitlegging van beide, alsook van de wedergeboorte zooals geleerd door de Heilige Schrift. Hij duidde ook aan, dat volmacht van God noodig is tot het bedienen der verordeningen van het Evangelie, en gaf te kennen op welke wijze die volmacht in deze dagen aan den mensch hersteld is geworden. Verder sprak hij over den oordeelsdag, na de opstanding uit de dooden, en wees op de verscheidenheid der heerlijkheden, die aan de menschen zullen uitgemeten worden. Hij besloot met goede raadgevingen aan de Heiligen.

Ouderling J. K. Meibos, die nu geroepen werd om te spreken, zeide dat hij het Evangelie in Nederland had aangenomen, en drukte zijne dankbaarheid uit voor de zegeningen welke hij door de waarheid had genoten. Hij sprak van zijn verblijf en ondervindingen onder het volk Gods in Zion, en gaf een sterke getuigenis van deze leer. Hij is nu verblijd, zeide hij, de gelegenheid te hebben, ze aan zijne landgenooten verder te verkondigen. Dankzegging door Ouderling J. E. Openshaw Jr.

De avondvergadering, in het Nut-Gebouw, werd met gebed geopend

door Ouderling P. Roelofs. Pres. C. W. Penrose was ook in deze bijeenkomst de voornaamste prediker. Hij bewees uit de H. Schrift, dat profeten nog na Christus en de vroegere Apostelen moesten verwacht worden. Hij wees er op, hoe de dienstknechten Gods in de vroegere dagen met macht in hunne bediening optraden, en niet met de gekunstelde woorden der menschelijke wijsheid, en dat zij de leer hun door Christus gegeven, predikten, en de gaven des Heiligen Geestes bezaten. Spreker gaf in korte trekken de geschiedenis van den afval der Christelijke Kerk en van het ontstaan der hervormingen en der veelheid der sekten, en getuigde van de herstelling der oorspronkelijke leer van Christus in deze dagen. Hij besprak dan het onderwerp der afzonderlijke persoonlijkheid van den Vader en van den Zoon, en gaf te kennen wat en hoedanig geesten zijn. Hij verklaarde verder de prediking van Christus tot de gevangen geesten en de prediking van het Evangelie tot de geesten in het algemeen. Er is veel goed en er is waarheid in alle geloofsgenootschappen, ging hij voort, maar ook vele fouten. Wij zijn gekomen om de dwalingen weg te nemen. Het Koninkrijk Gods is opgericht en zal voortgaan met zich uit te breiden. Hij drukte ten slotte zijne dankbaarheid uit over het Evangelie.

Ouderling H. van Braak besprak het onderwerp van openbaring — en toekomstige openbaring; waarna hij zijne bekeering tot het Evangelie verhaalde, en een getuigenis beloofde aan allen, die God oprecht om licht willen bidden. Ouderling Wm. A. Morton sprak nu eenige oogeblikken en noemde de Heiligen der laatste Dagen een gelukkig volk. Het is door het onderhouden van de geboden Gods, dat zij den Heiligen Geest genieten en er gelukkig door gemaakt worden. — Met een vriendelijke uitnodiging door Pres. Nibley aan de vreemdelingen werd de conferentie besloten. Dankzegging door Ouderling W. L. Brimhall.

In de namiddag- en avondvergaderingen zoowel als des morgens vertolkte Ouderling Meibos de broederen die in de Engelsche taal predikten. De voor- en namiddagbijeenkomsten werden opgeluisterd door het zingen van engelsche lofzangen en avondmaalsliederen door het koor, onder directie van Ouderling Roelofs. Het koor kweet zich goed en degelijk van zijn aangename taak. De Zaal „Excelsior” was beide keeren geheel bezet, en de groote zaal van het Nut-Gebouw was desgelijks goed gevuld, en vele nieuwsgierige en belangstellende vreemdelingen schonken den sprekers hunne onafgebroken attentie.

De priestervergaderingen Zaterdag 12 Jan. om 6 uur en Maandag 14 Jan. om 9.30 voor de Zendelingen gehouden, waren voor deze broederen een oorzaak van groote aanmoediging en leering. Allen schijnen in groote mate met den goeden uitslag der conferentie voldaan te zijn, en verblijd over het bezoek van Pres. Penrose, en wij achten dat de Heere de hoop en bede van Zijne kinderen rijkelijk met Zijne zegeningen beantwoord heeft.

PAUL ROELOFS, *Secr.*

GESCHIEDENIS DER NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING.

(*Vervolg van blz. 31.*)

1883.

Juni. — 1000 exemplaren van John Morgan's traktaat No. 1 werden gedrukt in de Hollandsche taal.

19 Augustus. — Broeder B. Heertjes werd op zending geroepen.

Het verslag geeft 20 personen aan als gedurende dit jaar gedoopt.

1884.

Januari. — Het boekje getiteld „Het Nieuw Jeruzalem” werd deze maand gedrukt.

Mei. — Het eerste liederenboekje van de Heiligen der laatste Dagen, in de Hollandsche taal, verscheen deze maand.

25 November. — Pres. P. J. Lammers werd door Pres. J. H. Smith ontslagen, om naar huis terug te keeren.

1885.

30 October. — Ouderling J. W. F. Volker werd door Pres. Daniël H. Wells aangewezen om over de Nederlandsche Zending te presideeren.

8 November. — De Heiligen van de Amsterdamsche Verlakking kwamen tezamen onder de directie van Pres. Volker, en in deze vergadering werd het voorstel gemaakt en aangenomen om een emigratiefonds op te richten.

November. — 10.000 exemplaren van een traktaat getiteld, „Het Evangelie van Christus,” werden deze maand gedrukt.

1889.

1 Maart. — Ouderling Francis A. Brown arriveert, zijnde aangevozen om Ouderling J. W. F. Volker op te volgen als President der Nederlandsche Zending.

18 Juni. — Ouderling J. W. F. Volker, die het Boek van Mormon in de Hollandsche taal had overgezet, had dit werk juist voltooid, en werd eervol van zijne zending ontslagen.

Juli. — 2000 exemplaren van de „*Stem tot Waarschuwing*” werden gedrukt.

31 December. — Een statistiek verslag aan het einde van dit jaar opgemaakt, geeft het aantal personen in Nederland dit jaar gedoopt, aan als 77, en het gezamenlijke ledental, inbegrepen kinderen, als 353; naar Zion waren dit jaar 52, tot de Kerk behoorende personen, vertrokken.

1890.

Januari. — Eene oplage van 2000 exemplaren van het *Boek van Mormon* kwam deze maand van den drukker.

1891.

3 Januari. — President Francis A. Brown werd van zijne werkzaamheden ontslagen, en Ouderling Timothy Mets in zijne plaats aangesteld om de leiding der Zending op zich te nemen.

Belgie, dat voorheen tot de Duitsch-Zwitsersche Zending had behoord, werd bij het begin van dit jaar toegevoegd aan de Nederlandsche Zending. De zending in Nederland en Belgie staat van dit oogenblik bekend, als de Nederlandsch-Belgische Zending. Ten tijde van dezen overgang had Belgie 34 leden van de Kerk.

Mei. — Ouderling Evert Neuteboom werd van zijne werkzaamheden ontslagen om naar Utah te vertrekken, na als lokaal zendeling eene zending van 4 jaren en 1 maand volbracht te hebben.

1892.

Januari. — President Mets organiseerde in Belgie drie Vertakkingen, n.l. eene te Antwerpen, met Ouderling F. Pieper als leider; eene te Brussel, onder toezicht van Priester C. Kuhlmann; en de derde te Luik, waar Ouderling J. H. Bergmann werd aangesteld om te presideeren.

12 October. — President Timothy Mets werd van zijne werkzaamheden in de Ned.-Belg. Zending ontslagen, en Ouderling Alfred L. Farrell als zijn opvolger aangesteld, om over de Zending te presideeren.

1893.

21 Mei. — President Alfred L. Farrell werd van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen, en Ouderling Edwin Bennion werd in diens plaats aangesteld als President der Ned.-Belg. Zending.

3 December. — Van President Anthon H. Lund, den president der Europeesche Zending, was opdracht ontvangen om drie-maandelijksche en half-jaarlijksche conferentiën te houden. De eerste conferentie werd op dezen datum gehouden te Amsterdam, en de vergaderingen werden er bijgewoond door een gemiddeld getal van 350 personen. Al de zendingen van de Ned.-Belg. Zending, 6 in getal, waren ook aanwezig.

1894.

4 Maart. — Eene conferentie werd te Rotterdam gehouden, en al de zendingen dezer Zending, 7 in getal, waren tegenwoordig.

Maart. — Deze maand werd gedrukt een uitgave van het boekje, „*De goddelijke roeping van Joseph Smith*”, en „*Het Koninkrijk Gods*.”

Mei. — Verscheidene duizend traktaten, getiteld „*Is geloof alleen voldoende*,” en andere getiteld „*De eenige Weg tot Zaligheid*,” werden gedrukt, alsook een oplaag van het boekje „*De Heiligen der laatste Dagen*.”

3 Juni. — Eene conferentie werd te Rotterdam gehouden, waarbij Apostel Anthon H. Lund tegenwoordig was. President Lund gaf den raad om het bestaande liederenboek te vergrooten en te verbeteren.

Zendingswerk werd te Dordrecht begonnen.

Augustus. — Het presidentschap van de Amsterdamsche gemeente werd gereorganiseerd, met Ouderling R. E. Beima als president, om Ouderling A. Kranenburg te vervangen, die naar Utah vertrok.

3 September. — Op dezen datum werd wederom eene conferentie gehouden, en hier werd aan verscheidene zendelingen opdracht gegeven tot het vertalen van nieuwe liederen voor de volgende uitgave van het liederenboek.

December. — Conferentie werd gehouden te Amsterdam.

1895.

28 Februari. — President Edwin Bennion werd van zijne werkzaamheden in de Nederlandsch-Belgische Zending ontslagen.

3 Maart. — Eene conferentie werd te Rotterdam gehouden. Bij deze gelegenheid werd Ouderling Asa W. Judd aangesteld tot President der Ned.-Belg. Zending, als opvolger van Ouderling Bennion.

Te dezen tijde bevonden zich in deze Zending 5 geregeld georganiseerde vertakkingen, als volgt:

Te Rotterdam, met ongeveer 150 gedoopte leden.

Te Amsterdam " " 150 " "

Te Arnhem " " 35 " "

Te Groningen " " 30 " "

Te Siddeburen " " 30 " "

1 December. — Conferentie werd gehouden te Amsterdam.

12 zendelingen waren nu in de Zending werkzaam.

8 December. — Te Dordrecht werd eene zaal geopend voor de vergaderingen der Kerk.

31 December. — De verslagen geven bij het einde van dit jaar een ledental aan, in de Ned.-Belg. Zending, van 749 (inbegrepen kinderen ingezegend doch niet gedoopt). 35 personen zijn dit jaar naar Zion vertrokken.

Deze maand kwam van den drukker een oplaag van 600 exemplaren van den nieuwen en vermeerderden liederenbundel.

(Wordt vervolgd.)

OP ZENDING GEROEPEN.

Broeder Johan H. Govers Jr., van de Haagsche Vertakking, en Broeder Cornelis N. Willemsen, van de Rotterdamsche Gemeente, zijn geroepen geworden om eene zending te vervullen in de Nederl.-Belgische Zending. Eerstgenoemde is den 12den dezer door Pres. C. W. Penrose tot Ouderling verordeneerd en tot het zendingswerk gewijd geworden, en is aangewezen om in de Amsterdamsche Conferentie te arbeiden. Br. Willemsen is den 14den Januari tot Ouderling verordeneerd en tot het zendingswerk gewijd, eveneens door Pres. C. W. Penrose, en zal omstreeks 1 Maart met zijne werkzaamheden als zoodanig een aanvang maken.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Wij verblijden ons wederom in het ontvangen van eene lijst van 13 nieuwe inteekenaren, verkregen als volgt: Door Pres. J. P. Lillywhite, 2; Pres. J. E. Openshaw, 1; Pres. H. van Braak, 1; Pres. A. H. Cannon, 2; L. G. Hardy, 2; J. A. Ririe, 1; A. W. Chamberlain, 1; H. Belnap, 1; J. Kooyman, Salt Lake City, 1; en H. B. Denkers, Ogden, 1.

Pres. W. L. Brimhall schreef ons na het ontvangen van het vorige nummer: „De Ster” is goed ter hand gekomen en heeft ons allen meer dan tevreden gesteld. Het portret van onze Koningin, de inhoud, de oorspronkelijkheid en het arrangement van het geheel zal u ongetwijfeld van alle zijden lof toebrengen. Wij zijn juist klaar met het verzenden van onze extra-nummers, en wij zullen trachten om onze lijst van inteekenaren van maand tot maand te doen groeien.”

Broeder M. Udink schrijft ons uit Deventer: „Dank voor de geregelde ontvangst van de „Ster”. Ik hoop dat zij in het nieuwe jaar eveneens zoo vooruit zal gaan. De „Ster” is voor mij een goede steunpilaar. Mijne bede tot mijnen Hemelschen Vader is voor u.”

DE ONDERLINGE-ONTWIKKELINGSVEREENIGINGEN.

Onderwerp voor Woensdag 23 of Donderdag 24 Januari.

HET 9DE ARTIKEL DES GELOOFS:

1ste Lezing: Openbaring. Verledene, tegenwoordige en toekomstige openbaring. (Dr. Talmage's Lecture 16, tot Paragr. 13.)

2de Lezing: Noodzakelijkheid van voortdurende openbaring. (Het overige van Lecture 16.)

Onderwerp voor Woensdag 30 of Donderdag 31 Januari.

HET 10DE ARTIKEL DES GELOOFS.

1ste Lezing: De Verstrooïing van Israël. (Dr. Talmage's Lecture 17.)

2de Lezing: De Vergadering van Israël. (Dr. Talmage's Lecture 18.)

ONTSLAG EN BENOEMING.

Ouderling Herman Van Braak, President der Groninger Conferentie, is eervol van zijne werkzaamheden in de Nederl.-Belg. Zending ontslagen. Hij kwam in dit zendingsveld aan den 10den Januari 1905, en werd geplaatst in de Groninger Conferentie, waar hij zijn ganschen zendings-tijd heeft doorgebracht. Juist een jaar na zijne aankomst werd Ouderling Van Braak aangesteld, om over genoemde Conferentie te presideeren.

Ouderling Abraham H. Cannon is aangesteld om hem op te volgen als President der Groninger Conferentie.

DE ADRESSEN ONZER HOOFDZETELS.

Tot inlichting van vrienden in andere plaatsen en in Amerika geven wij hieronder de adressen onzer hoofdkantoren:

De Europeesche Zending: President Chas. W. Penrose, Durham House, 295 Edge Lane, Liverpool, Engeland.

De Nederlandsch-Belgische Zending: President Alex Nibley, 116 Boezemsingel, Rotterdam.

De Rotterdamsche Conferentie: President J. E. Openshaw Jr., 15 St. Janstraat, Rotterdam.

De Amsterdamsche Conferentie: President Wells L. Brimhall, Marxinkade 40I, Amsterdam.

De Luiksche Conferentie: President John H. Taylor, 23 Place du Congrès, Luik, België.

De Arnhemsche Conferentie: President John P. Lillywhite, Sonsbeek-singel 45, Arnhem.

De Groninger Conferentie: President Abraham H. Cannon, Schoolstraat, 6, Groningen.

Van Pres. Nibley en genoemde Conferentie-Presidenten zijn de portretten verschenen in ons nummer van 1 Januari, uitgenomen dat van Ouderling Abraham H. Cannon, wiens plaats toen nog bekleed werd door Pres. Herman Van Braak.

OVERLEDEN.

VAN WOERKOM. — De couranten van Utah bevatten het bericht van het treurige verlies, 15 December j.l. geleden door Broeder en Zuster Joh. van Woerkom, te Ogden, en dat wij tot de kennis van de vrienden in Holland en België wenschen te brengen. Een zoontje van Br. en Zuster Van Woerkom, 20 maanden oud, was dien dag eenige oogenblikken in de keuken van de woning alleen gelaten, en viel met het hoofd voorover in eene kuip heet water. Toen het kind in die houding eenige oogenblikken later werd gevonden, was het te zeer doorgebrand om nog te kunnen herstellen. De kleine stierf 24 uren later, na de vreeselijkste pijnen geleden te hebben.

I N H O U D :

Het woord der Wijsheid	Blz. 33	Op Zending geroepen	Blz. 46
Een woord van Luther Burbank, den		In ons eigen Zendingsveld	" 47
Natuurkundige	" 36	De Onderlinge-ontwikkelingsverenigingen	" 47
De vrucht van ongehoorzaamheid	" 37	Ontslag en Benoeming	" 47
Verplaatsing	" 40	De adressen onzer hoofdzetels	" 48
Zendings-Conferentie	" 41	Overleden	" 48
Geschiedenis der Nederl.-Belg. Zending	" 44		

Uitgegeven door de NEDERL.-BELG. ZENDING, Boezemsingel 116, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.